

3 grudnia 2025

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XVII, NUMER 724

**Spotkania
Wspólnoty
odbywają się
według
harmonogramu
umieszczonego na
stronie Wspólnoty
w Domu
Diecezjalnym
„Tabor”
ul. Połonińska 25**

Teksty do formacji od 04.12.2025 r.

Kochani.

Nie ma co ukrywać, wszyscy należymy do grupy Odnowy w Duchu Świętym. Przerabialiśmy kiedyś formacje dotyczącą charyzmatów, ale pisząc te formacje, chciałem ukazać Wam inne spojrzenie. Formacja codzienna ma nam pomóc we właściwym kształtowaniu świadomości o charyzmatach oraz modlitwie w tej intencji: za siebie oraz za wspólnotę. Codzienna formacja powinna trwać ok. 15 min. Ten tydzień jest wprowadzeniem, ponieważ dotyczy pewnej ogólnej nauki na temat charyzmatów, ma to pomóc nam unormować tę naukę w naszej wspólnotie. Ten tydzień natomiast proszę potraktować jako dokonanie pewnej analizy wybranych tekstów. Rozpoczynamy modlitwę hymnem do Ducha Świętego, a kończymy ją modlitwą: sekwencja do Ducha Świętego. To dwie stare i szanowane modlitwy Kościoła. Chciałbym, aby każdy z nas je umiał i praktykował.

Dziś wołam do serc każdego członka Miriam, nie zaniedbujcie tego etapu. Jest tak wiele charyzmatów Ducha Świętego. Każdy z Was na mocy Sakramentu Chrztu ma w sobie charyzmat. Wraz z Duchem Świętym starajcie się na tym etapie odkrywać jaki charyzmat nosisz w sobie i jak Duch Święty chce przez Ciebie działać.

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty

ks. Damian Ziemia
Pasterz
tel. 791-386-047
e-mail: mini-damian@o2.pl

Marcin Zacharski
Lider
tel. 668-451-691
e-mail:
marcin.zacharski@interia.pl

Joanna Wojdyło
V-ce lider

Barbara Zacharska
V-ce lider

Przed nami 53 tematy

Wprowadzenie – fundamenty (1–6)

1. Czym są charyzmaty? Dar dla wspólnoty, nie dla jednostki.
2. Źródło charyzmatów – Duch Święty jako Dawca.
3. Czym różni się charyzmat od talentu i cnoty?
4. Cel charyzmatów – budowanie Kościoła.
5. Miłość jako klucz do rozumienia darów.
6. Biblijne podstawy charyzmatów (1 Kor 12–14, Rz 12, Ef 4).

Charyzmaty poznania (7–12)

7. Słowo mądrości – dar praktycznej rady od Ducha.
8. Słowo poznania – poznanie tajemnicy serca.
9. Dar rozróżniania duchów – odróżnianie dobra od zła.
10. Różnica między rozeznaniem naturalnym a duchowym.
11. Jak rozeznawać: owoce, pokój serca, zgodność ze Słowem.
12. Zagrożenia fałszywego rozeznania.

Animatorzy diakonii

Agnieszka Machoś
diakonia modlitewna

Konrad Przydział
diakonia uwielbienia

Mateusz Tomaszewski
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Grzegorz Bomba
diakonia liturgiczna

Joanna Wojdyło
diakonia wprowadzająca

**Klaudia
Winiarska – Przydział**
diakonia medialna

**Agnieszka i Andrzej
Drelich**
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb
diakonia miłosierdzia

Charyzmaty mocy (13–20)

13. Dar wiary – wiara ponad naturalne możliwości.
14. Uzdrawienia – modlitwa o chorych.
15. Cuda – działanie Boga ponad naturą.
16. Doświadczenia współczesne cudów.
17. Postawa pokory wobec cudów.
18. Zagrożenie szukania cudowności zamiast Boga.
19. Rozeznawanie cudów, aby chwała była dla Boga.
20. Cuda w codzienności.

Charyzmaty słowa (21-27)

21. Dar proroctwa – mówienie w imieniu Boga.
22. Rola proroctwa w budowaniu Kościoła.
23. Rozeznawanie proroctw.
24. Proroctwo a prywatne objawienia.
25. Proroctwo a Słowo Boże – harmonia, nie sprzeczność.
26. Zagrożenie manipulacją przez proroctwa.
27. Świadectwa proroctw w historii Kościoła.

Charyzmaty językowe (28–33)

28. Modlitwa w językach
29. Różne formy daru języków
30. Owoce modlitwy w językach
31. Tłumaczenie języków
32. Tłumaczenie jako służba wspólnocie
33. Rozeznawanie tłumaczenia języków

Charyzmaty służby (34–40)

34. Dar posługiwania – praktyczna pomoc w miłości.
35. Dar nauczania – przekazywanie prawdy Ewangelii.
36. Dar napominania – braterska troska.
37. Dar dzielenia się dobrami – hojność serca.
38. Dar przewodzenia – prowadzenie wspólnoty.
39. Dar miłosierdzia – służba najbardziej potrzebującym.
40. Jak odkrywać swoje charyzmaty w codzienności?

Rozeznawanie i dojrzałość (41–53)

41. Dojrzałość w charyzmatach – unikanie pychy.
42. Charyzmaty a sakramenty – komplementarność.
43. Rola kierownictwa duchowego i wspólnoty w rozeznawaniu.
44. Kryteria autentyczności charyzmatów (Katechizm i Tradycja).
45. Charyzmaty świeckich i duchownych.
46. Charyzmaty a jedność Kościoła.
47. Charyzmaty w historii Kościoła (święci, ruchy).
48. Największy dar – miłość jako korona wszystkich charyzmatów.
49. Rozeznawanie pokus i zwodzeń
50. Rozeznawanie w życiu wspólnoty
51. Cuda jako potwierdzenie Ewangelii

52. Czym jest dar czynienia cudów

53. Rozoznawanie cudów.

Na owocną pracę, błogostawię +
Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew,
oraz zamykam w Sercu Maryi.
ks. Damian, Pasterz

Czwartek: Czym są charyzmaty? Dar dla wspólnoty, nie dla jednostki

Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

Fragment Biblii:

„Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla wspólnego dobra” (1 Kor 12, 4–7).

Nauczanie Kościoła:

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK 799–801): „Charyzmaty, w swej różnorodności, nie są doskonałością życia chrześcijańskiego, ale służą wspólnocie Kościoła. Mają być przyjmowane z wdzięcznością i używane zgodnie z natchnieniem Ducha Świętego, zawsze w jedności z Kościołem i jego pasterzami.”

Przykład z życia świętego:

Św. Franciszek z Asyżu odkrył, że charyzmat ubóstwa i prostoty nie był dany tylko jemu dla własnej świętości, lecz dla całego Kościoła, aby odnowić Ewangelię w sercach ludzi.

Opis:

Charyzmaty są szczególnymi darami, które Duch Święty daje wierzącym, aby budować Kościół. To nie są prezenty dla prywatnego użytku ani nagrody za świętość, ale narzędzia do służby innym. Każdy charyzmat, od najbardziej spektakularnego po najcichszy i ukryty, ma ten sam cel: dobro wspólnoty. Dlatego nie można ich traktować jako sposobu na wyróżnianie się czy podkreślanie swojej wyjątkowości. Zdarza się, że ktoś, kto odkrywa w sobie dar modlitwy o uzdrowienie albo prorocstwo, zaczyna myśleć, że to „jego” dar. Tymczasem dar należy do całego Kościoła. Święci pokazują nam, że charyzmaty rozkwitają wtedy, gdy człowiek je oddaje innym, a nie zatrzymuje dla siebie. Duch Święty rozdziela dary, jak chce – a naszym zadaniem jest przyjmować je z pokorą i wdzięcznością. Jeżeli będziemy z nich korzystać dla dobra wspólnoty, to one będą przynosiły owoce. Jeśli natomiast skupimy się na sobie, staną się pustą atrakcją. To dlatego Paweł Apostoł podkreśla: wszystkie charyzmaty są dla wspólnego dobra.

Pytania do refleksji:

1. Jak patrzę na charyzmaty – jako na wyróżnienie czy jako na narzędzia służby?
2. Czy mam w sobie wdzięczność za dary, które Duch Święty daje mojej wspólnoty, a nie tylko mnie?
3. Jak mogę używać moich talentów i charyzmatów dla dobra innych?

Dobrowolna modlitwa do Ducha Świętego.

Piątek: Źródło charyzmatów – Duch Święty jako Dawca

Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

Fragment Biblii:

„Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce”
(1 Kor 12, 11).

Nauczanie Kościoła:

Sobór Watykański II, Lumen Gentium 12: „Duch Święty rozdziela między wiernych wszelkiego stanu także szczególne łaski, czyli charyzmaty. Niezależnie od tego, czy są nadzwyczajne, czy proste i powszechne, są one pożyteczne dla Kościoła i dostosowane do jego potrzeb.”

Przykład z życia świętego:

Św. Katarzyna ze Sieny otrzymywała słowo poznania i prorocstwa, ale zawsze podkreślała, że to Duch Święty jest źródłem – nie ona sama. Często powtarzała: „Bóg jest sprawcą, ja tylko narzędziem”.

Opis:

Charyzmaty nie są wynikiem naszych wysiłków ani ćwiczeń duchowych. Mogą się objawić w kimś nawet niespodziewanie, bo to Duch Święty decyduje, komu i jakie dary udziela. To pokazuje, że charyzmaty są zawsze łaską. Nie można ich kupić, zasłużyć na nie, ani ich wypracować. Człowiek może się otworzyć na działanie Ducha, ale nie może kontrolować Jego darów. To jest piękne, bo pokazuje, że każdy charyzmat przypomina nam, że jesteśmy zależni od Boga. Często pojawia się pokusa, aby przypisywać sobie zasługi: „to ja mam taki dar, ja uzdrawiam, ja prorokuję”. Tymczasem to zawsze Duch Święty jest dawcą, a my jesteśmy tylko kanałami Jego działania. Święci dobrze o tym wiedzieli – i dlatego ich charyzmaty nigdy nie były powodem do pychy, lecz do jeszcze głębszej pokory. Im bardziej człowiek zdaje sobie sprawę, że to nie on działa, ale Bóg, tym charyzmat staje się bardziej owocny.

Pytania do refleksji:

1. Czy mam świadomość, że to Duch Święty jest dawcą wszystkich darów?

2. Jak reaguję, kiedy ktoś inny we wspólnocie otrzymuje szczególny dar?
3. Czy potrafię uznać, że charyzmat nie jest moją własnością, lecz łaską dla Kościoła?

Dobrowolna modlitwa do Ducha Świętego.

Sobota: Czym różni się charyzmat od talentu i cnoty?

Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

Fragment Biblii:

„Mamy różne dary według udzielonej nam łaski: kto dar proroctwa – niech go używa stosownie do wiary; kto dar posługiwania – niech służy; kto dar nauczania – niech naucza” (Rz 12, 6–7).

Nauczanie Kościoła:

KKK 2003: „Łaska jest pierwszym i najważniejszym darem. Wśród łask są także charyzmaty, które bezpośrednio lub pośrednio służą dobru Kościoła. Różnią się one od cnót i talentów, które człowiek może rozwijać naturalnie.”

Przykład z życia świętego:

Św. Jan Maria Vianney nie miał szczególnych talentów intelektualnych – miał wręcz trudności z nauką. A jednak Duch Święty obdarzył go charyzmatem rozeznania serc i spowiednictwa, dzięki czemu tysiące ludzi przychodziło do niego po pojednanie z Bogiem.

Opis:

Często mylimy charyzmaty z talentami i cnotami. Talent to naturalna zdolność, którą można rozwijać poprzez ćwiczenie – np. śpiew, gra na instrumencie, umiejętność organizacji. Cnota to ukształtowana cecha charakteru, jak cierpliwość czy pokora, którą zdobywa się poprzez praktykę życia duchowego. Charyzmat natomiast jest czymś innym – to nadprzyrodzony dar, którego człowiek sam nie potrafi wytworzyć. Ktoś może być utalentowanym mówcą, ale nie mieć charyzmatu głoszenia. Inny może być niepozorny, a gdy przemawia, serca ludzi się otwierają – i to jest działanie charyzmatu. Charyzmaty nie są więc zamiennikami talentów ani cnót, ale mogą z nimi współpracować. Najpiękniej działają, gdy talent, cnota i charyzmat łączą się w jedno. Wtedy człowiek całym sobą staje się narzędziem Boga. Ale nawet gdy brak talentu czy cnoty, charyzmat może przynieść owoce, bo jego źródłem jest Duch Święty.

Pytania do refleksji:

1. Czy umiem odróżnić, co we mnie jest talentem, a co charyzmatem?
2. Jak mogę rozwijać swoje cnoty i talenty, aby wspierały działanie charyzmatów?

3. Czy nie lekceważę prostych charyzmatów, które mogą wydawać się mniej efektowne?

Dobrowolna modlitwa do Ducha Świętego.

Niedziela: Cel charyzmatów – budowanie Kościoła

Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

Fragment Biblii:

„A On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami dla przysposobienia świętych do wykonywania posługi, celem budowania Ciała Chrystusowego” (Ef 4, 11–12).

Nauczanie Kościoła:

Jan Paweł II, *Christifideles Laici* 24: „Charyzmaty są dane, by wspierać życie Kościoła, jego wzrost, rozwój i świętość. Nigdy nie są darem tylko dla prywatnej pociechy, ale dla wspólnoty.”

Przykład z życia świętego:

Św. Teresa z Lisieux, choć żyła w ukrytym klasztorze, rozumiała, że jej charyzmat modlitwy i ofiary buduje cały Kościół. Pisała: „W sercu Kościoła, mojej Matki, będę miłością.”

Opis:

Charyzmaty istnieją po to, by Kościół wzrastał. Mogą wydawać się czasem bardzo osobiste, ale w rzeczywistości Duch Święty daje je dla dobra całej wspólnoty wierzących. Jeśli ktoś otrzymuje dar prorocstwa, to nie dla własnej satysfakcji, lecz aby wspólnota usłyszała głos Boga. Jeśli ktoś otrzymuje dar uzdrawiania, to nie po to, by sam się chwalił cudami, lecz by Kościół doświadczył bliskości Chrystusa. To pokazuje, że charyzmaty są jak cegiełki w budowaniu duchowego domu. Każdy z nas wnosi coś innego, ale dopiero razem tworzymy żywe Ciało Chrystusa. Dlatego trzeba pamiętać: charyzmat, który nie prowadzi do jedności i wzrostu wspólnoty, traci swoją autentyczność. Kościół nie jest miejscem indywidualnych popisów, lecz wspólnym organizmem, w którym każdy dar znajduje swoje miejsce.

Pytania do refleksji:

1. Czy mam świadomość, że mój charyzmat jest dla wspólnoty, nie tylko dla mnie?
2. Jak mogę jeszcze bardziej służyć moim darem innym ludziom?
3. Czy moje działanie prowadzi do budowania jedności w Kościele?

Dobrowolna modlitwa do Ducha Świętego.

Poniedziałek: Miłość jako klucz do rozumienia darów

Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

Fragment Biblii:

„Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzmiący” (1 Kor 13, 1).

Nauczanie Kościoła:

Benedykt XVI, Deus Caritas Est 34: „Wszystkie dary, także charyzmaty, znajdują swój sens tylko w miłości. Bez niej tracą swą wartość i znaczenie.”

Przykład z życia świętego:

Św. Matka Teresa z Kalkuty otrzymała wiele darów od Boga, ale zawsze podkreślała, że najważniejszym jest miłość wobec „najbiedniejszych z biednych”. To miłość sprawiała, że jej postuga miała moc.

Opis:

Najważniejszym kluczem do rozumienia charyzmatów jest miłość. Paweł Apostoł umieszcza „Hymn o miłości” między rozdziałami o charyzmatach (1 Kor 12 i 14). To nie przypadek. Chciał podkreślić, że nawet najbardziej spektakularny dar jest pusty, jeśli brakuje miłości. Można modlić się językami, prorokować czy uzdrawiać, ale jeśli robi się to z pychą, zazdrością albo dla własnej chwały – to nie przynosi owoców. Miłość jest jak dusza, która ożywia wszystkie charyzmaty. Ona sprawia, że dar służy naprawdę drugiemu człowiekowi, a nie mnie samemu. Święci pokazują, że to miłość nadaje wartość każdemu działaniu. Bez niej nawet najbardziej cudowne znaki tracą sens. Dlatego najlepszym pytaniem przy rozeznawaniu darów jest: czy moje działanie wypływa z miłości do Boga i ludzi? Jeśli tak, charyzmat jest to jedna z możliwości do stwierdzenia ich autentyczności.

Pytania do refleksji:

1. Czy w centrum mojego życia duchowego jest miłość, czy raczej poszukiwanie niezwykłości?
2. Jak okazuję miłość, kiedy korzystam z darów Ducha?
3. Czy potrafię cieszyć się darami innych z serca, bez zazdrości?

Dobrowolna modlitwa do Ducha Świętego.

Wtorek: Biblijne podstawy charyzmatów

Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

Fragment Biblii:

„Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: kto ma dar prorocstwa, niech go używa stosownie do wiary; kto dar posługiwania – niech posługuje; kto dar nauczania – niech naucza” (Rz 12, 6–7).

Nauczanie Kościoła:

KKK 798: „Duch Święty jest zasadą wszelkiego żywego działania w Kościele. On wzbudza charyzmaty, które są szczególnymi łaskami służącymi dobru Kościoła.”

Przykład z życia świętego:

Św. Paweł, choć nie zawsze zaliczany do grona „klasycznych” świętych w potocznym sensie, jest wzorem życia charyzmatycznego. Sam doświadczał darów (prorocstwa, języków, cudów), a jednocześnie nauczał Kościół, jak z nich korzystać w porządku i jedności.

Opis:

Charyzmaty mają mocne zakorzenienie w Piśmie Świętym. Już w Starym Testamencie widzimy proroków, którzy mówili w imieniu Boga, czy Mojżesza, który czynił cuda. W Nowym Testamencie Jezus obiecuje swoim uczniom, że będą dokonywać znaków i cudów w Jego imię. W Dziejach Apostolskich opisane są liczne uzdrowienia, prorocstwa, dar języków. Paweł Apostoł w swoich listach nie tylko wymienia konkretne charyzmaty, ale także daje praktyczne wskazówki, jak z nich korzystać. To ważne, bo pokazuje, że charyzmaty nie są „wymysłem” współczesnych ruchów, ale są wpisane w sam fundament życia Kościoła od początku. Biblia uczy nas, że charyzmaty są normalnym przejawem działania Ducha Świętego w Kościele. Dlatego dzisiaj, kiedy doświadczamy tych samych darów, nie robimy niczego nowego, ale kontynuujemy drogę pierwszych chrześcijan.

Pytania do refleksji:

1. Jakie fragmenty Biblii najbardziej pokazują mi rzeczywistość charyzmatów?
2. Czy wierzę, że te same dary są aktualne i dzisiaj?
3. Jak mogę pogłębiać moją znajomość Pisma, aby lepiej rozeznawać charyzmaty?

Dobrowolna modlitwa do Ducha Świętego.

Ogłoszenia

1. **Przypominamy o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i ich przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**

2. W dniach 5-7.12.2025 r. (piątek - niedziela) w Domu Rekolekcyjnym bł. Karoliny Kózki, ul. Dębicka 62 (dzielnica Przybyszówka), odbędą się rekolekcje Matczyna Rana. Warsztaty prowadzi ks. Damian Ziemia wraz z naszą Wspólnotą. Zapisy na stronie internetowej: <https://domkaroliny.pl/zapraszamy-na-4-edycje-warsztatow-psychologiczno-duchowych-matczynarana/> Zapisy do końca listopada.

3. W dniu 11.12.2025 r. (czwartek) w parafii św. Rocha w Rzeszowie o godz. 18.00 odbędzie się Msza Święta z modlitwą o dar potomstwa i o szczęśliwe przyjście dziecka na świat za wstawiennictwem bł. Rodziny Ulmów. Przed mszą świętą o godz. 17.30 prowadzony będzie różaniec przez Wspólnotę Matanoia, po mszy świętej będzie Adoracja.

4. W dniu 13.12.2025r. w parafii św. Rocha na Stocinie odbędzie się spotkanie diakonii modlitewnej.

Plan spotkania:

9.00 - Rozpoczęcie spotkania i konferencja w domu parafialnym przy parafii pw. Św. Rocha w Rzeszowie

9.30 - Adoracja Najświętszego Sakramentu w kościele pw. Św. Rocha w Rzeszowie

10.00 - Msza Święta w kościele.

Po mszy przerwa kawowa

11.25 - Spotkanie w grupach.

Zakończenie przewidziane jest na godz. 12.00.

5. W dniu 17.12.2025r. u ojców Bernardynów odbędzie się msza święta dla Wspólnot Odnowy w Duchu Świętym Diecezji Rzeszowskiej. Za oprawę tej mszy świętej oraz prowadzenie adoracji, będzie odpowiedzialna nasza Wspólnota. Zachęcamy do licznego udziału w tym wydarzeniu.

Przypominamy o Regulaminie korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

- a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
- b. Intencje za pozostałe osoby omadlamy we własnym zakresie.
- c. Intencja powinna zawierać imię osoby omadlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
- d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze).
Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
- e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
- f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
- g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
- h. Informacje dotyczące Wspólnoty przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.

Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.